

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9686 af 16/07/2024 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - uanset handicap - afvisning

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 24-16420

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - uanset handicap - afvisning

J.nr. 24-16420

En mand (klager), der havde et synshandicap, klagede over Østre Landsret (indklagede). Manden mente, at Østre Landsret havde forskelsbehandlet ham på grund af handicap, fordi Østre Landsret afsagde dom i en retssag om udlæg, hvor klager var part, uden at han blev hørt, og at Østre Landsret ikke gav klager tid til at finde en advokat, som kunne repræsentere ham.

Ligebehandlingsnævnets næstformand vurderede på det foreliggende grundlag, at klager ikke havde påvist faktiske omstændigheder, der tydede på, at han var blevet udsat for den påståede forskelsbehandling.

På baggrund af nævnets faste praksis var det herefter åbenbart, at klager ikke kunne få medhold i sin klage.

Ligebehandlingsnævnet afviste derfor at behandle klagen.

Afgørelsen er truffet af et medlem af Ligebehandlingsnævnets formandskab.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af handicap i forbindelse med processen for klagers retssag ved Østre Landsret.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet afviser at behandle klagen.

Sagens behandling

Afgørelsen er truffet af et medlem af Ligebehandlingsnævnets formandskab.

Sagsfremstilling

Klager har oplyst, at han har et synshandicap.

Af speciallægeerklæring af 25. november 2004 fremgår bl.a.:

”... Patienten er mig bekendt fra tidligere indlæggelser og jeg har opereret [klager] flere gange.

...

Tidligere øjenanamnese:

Har været [nærsynet] i mange år, ca. -7. Opereret i 1979 for venstresidig nethindeløsning, reopereret flere gange, men er nu blind på dette øje. Af kosmetiske grunde er der indopereret en sort intraokulær linse i 1994 [...].

Aktuelle starter i august 2002, idet han opfatter pludselig mange fluer og uklarheder den 13.8. 2002. Disse kom helt spontant. Patienten var på rejse i udlandet, blev tilset af lokal øjenlæge, der så rifter i nethinden. Der blev foretaget laserbehandling, men der kommer nye huller og progredierende nethindeløsning, hvorfor patienten rejser hjem og modtages på [øjenaften] den 30. august 2002. Ved ankomsten er synet som det plejer at være da nethinden ikke er løs i centrum. Patienten opereres dagen efter med anlæggelse af cerclage og bagre vitrektomi samt indlæggelse af siliconeolie. Fredelige postoperative forhold. Olien fjernes den 17.1. 2003. I perioder har synet været dårligt, blandt andet på grund af katarakt og patienten har fået fjernet sin egen linse og fået indopereret en ny kunstig linse. På grund af mistanke om noget ardannelse på nethinden er patienten opereret i maj måned 2003 og igen opereret med fjernelse af restsilicone og efterstærksmembran den 28.4. 2004. Synet har været noget svingende og patienten har på grund af det svingende syn i perioden været uarbejdsdygtig.

...

Aktuelle gener:

Synes han læser meget langsomt og har ikke mulighed for at læse andet end korte meddelelser eftersom det går meget langsomt og han ligesom skal vende tilbage til ordene for at se, hvad der står. Desuden generet af lysglimt og reflekser samt blændingsgener og er derfor meget lysfølsom. Desuden er skift fra lyse til mørke omgivelser uforeneligt med noget nærarbejde i ganske lang tid, eftersom der er en lang tilvænning til dette. Læser aktuelt ikke andet end overskrifter i aviser. Har været på Blindeinstituttet, hvor man har forsøgt at genoptræne læsevnen.

...

Konklusion:

Patienten har således et relativt godt syn som vi kan måle det, men er generet af en central defekt i synsfeltet med nedsat syn. Dette giver frem for alt læsegener. På basis af de subjektive og objektive beskrivelser er erhverv, der indebærer bare lidt læsning således yderst besværliggjort. Læsegenerne er af en sådan karakter, at patienten må anses for at være stort set uarbejdsdygtig i alle erhverv, der kræver kvalificeret læsning. Desværre er der ikke mulighed for at gøre dette bedre. De beskrevne forandringer centralt i nethinden er fuldt forenelige med patientens gener og kan skyldes patientens nærsynethed, men er formentlig blevet accelereret på grund af nethindeløsningen og dennes behandling. Tilstanden er således med største sandsynlighed permanent og kan, hvis den [udvikler] sig, i værste fald blive endnu værre. Mulighed for at genvinde hel eller delvis erhvervsevne indenfor erhverv, der kræver læsning, er således ikke særlig sandsynlig.

Det drejer sig således om en 35-årig mand, der er enøjnet og nærsynet ca. -6. Han har fået en nethindeløsning som er fremgangsrigt opereret, men der refter en central påvirkning af synsfunktionen på grund af påvirkning af pigmentepitelet, som giver patienten betydelige læsevanskeligheder. Desuden er patienten generet af andre gener som kan relateres til tilstanden. Patienten konkluderes at være uarbejdsdygtig i erhverv, som kræver kvalificeret læsning. Tilstanden er permanent, muligvis med tendens til forværring.

...”

Klager har oplyst, at Østre Landsret afsagde dom i en retssag om udlæg, hvor klager var part, uden at han blev hørt, og at Østre Landsret ikke gav klager tid til at finde en advokat, som kunne repræsentere ham.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 31. januar 2024.

Klager fremsatte i klagen en beløbsmæssig påstand om betaling af en godtgørelse på 61.945,28 kr.

Ligebehandlingsnævnet har ikke fundet grundlag for at foretage partshøring af indklagede.

Klagers bemærkninger

Klager gør gældende, at han er blevet forskelsbehandlet på grund af handicap.

Klager blev ikke hørt, inden Østre Landsret traf afgørelse i klagers retssag.

Østre Landsret gav ikke klager tid til at finde en advokat, som kunne repræsentere ham.

Klager gjorde flere gange Østre Landsret opmærksom på, at det var vigtigt, at han blev hørt i sagen.

Klager ønsker at opnå en retfærdig rettergang, hvor ikke kun den ene part bliver hørt.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap (handicapdiskriminationsloven).

Det fremgår af handicapdiskriminationsloven, at ingen må udsætte en anden person for direkte eller indirekte forskelsbehandling på grund af dennes handicap. Forbuddet mod forskelsbehandling gælder for al offentlig og privat virksomhed på alle områder i samfundet. Forbuddet gælder dog ikke for udøvelse af aktiviteter af rent privat karakter.

Handicapdiskriminationsloven indebærer ikke en pligt til rimelig tilpasning eller tilgængelighed.

Der foreligger direkte forskelsbehandling, når en person på grund af dennes handicap behandles ringere, end en anden person bliver, er blevet eller ville blive behandlet i en tilsvarende situation.

Der foreligger indirekte forskelsbehandling, hvis en tilsyneladende neutral bestemmelse, betingelse eller praksis vil stille personer med handicap ringere end andre personer.

Hvis en person, der anser sig for krænket, påviser faktiske omstændigheder, som giver anledning til at formode, at der er udøvet forskelsbehandling, påhviler det modparten at bevise, at der ikke er sket ulovlig forskelsbehandling.

Ligebehandlingsnævnet kan afvise at behandle en klage, hvis det er åbenbart, at der ikke kan gives klageren medhold i klagen.

Klager har klaget over påstået forskelsbehandling på grund af handicap i forbindelse med indklagedes proces ved klagers retssag om udlæg.

Klager har gjort gældende, at indklagede ikke hørte klager under retssagen og ikke gav ham nok tid til at finde en partsrepræsentant.

Der er ikke i klagen eller i sagen i øvrigt oplysninger, der giver anledning til at formode, at indklagede har udsat klager for den påståede forskelsbehandling på grund af handicap.

Klager er ikke efterkommet Ligebehandlingsnævnets anmodning om at indsende yderligere dokumentation for sin påstand.

På det foreliggende grundlag vurderer nævnet herefter, at klager ikke har påvist faktiske omstændigheder, der tyder på, at han er blevet udsat for den påståede forskelsbehandling.

På baggrund af nævnets faste praksis er det herefter åbenbart, at klager ikke kan få medhold i sin klage.

Ligebehandlingsnævnet afviser derfor at behandle klagen.

Nævnet har herefter ikke fundet grundlag for at tage stilling til, om klager har et handicap i handicapdiskriminationslovens forstand.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1 og 6, om nævnets kompetence
- § 6, stk. 3, om formandsafgørelser
- § 8, stk. 2, om nævnets afvisning af klagen
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Handicapdiskriminationsloven

- § 2 om lovens anvendelsesområde
- § 5, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling
- § 10 om delt bevisbyrde